

Päiväys
30.4.2026

Diaarinumerot
712/03.04.04.04.19/2025
720/03.04.04.04.19/2025

JULKINEN KUULUTUS

Vaasan hallinto-oikeuden päätös ympäristönsuojelulain mukaisessa valitusasiassa

Kuulutuksen julkaisupäivä Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla

30.4.2026

Päätöksen tiedoksisaantipäivä

Hallintolain 62 a §:n 3 momentin mukaan päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä julkaisemisajankohdasta.

Päätöksen tiedoksisaantipäivä on **7.5.2026**.

Asia

Vaasan hallinto-oikeuden päätös 30.4.2026 nro 559/2026, valitukset ympäristölupa-asiassa, koskien hakemusta Laiva Gold O:n Laivakankaan ympäristölupien peruuttamiseksi, Raahe.

Luvan haltija

Laiva Gold Oy

Kuulutuksen ja päätösasiakirjan nähtävilläpito

Tämä kuulutus ja päätösasiakirja pidetään nähtävillä **30.4.2026–8.6.2026** Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla osoitteessa:
<https://oikeus.fi/hallinto-oikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/index/hallinto-oikeudenkuulutukset/paatoskuulutukset.html>

Muutoksenhakuohjeet

Ohjeet valituksen tekemiseen löytyvät kuulutetun päätöksen muutoksenhakua koskevasta osasta sekä siihen liitetystä valitusosoituksesta. Valitusaika päättyy **8.6.2026**.

30.4.2026

Dnro 712/03.04.04.04.19/2025
720/03.04.04.04.19/2025

Asia	Valitukset ympäristöluvan peruuttamista koskevassa asiassa
Valittajat	1. Pohjois-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (nykyisin Lupa- ja valvontavirasto) 2. Laiva Gold Oy
Luvanhaltija	Laiva Gold Oy
Päätös, josta valitetaan	

Pohjois-Suomen aluehallintovirasto 22.4.2025 numero 56/2025

Asian vireilletulo aluehallintovirastossa

Pohjois-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (ELY-keskus) on 4.8.2023 toimittanut aluehallintovirastolle hakemuksen Laiva Gold Oy:n ympäristölupien peruuttamiseksi. Hakemuksen perusteena on esitetty ympäristönsuojelulain 93 § ja todettu, että toiminnassa on valvontaviranomaisen kirjallisista huomautuksista ja kehotuksista huolimatta toistuvasti rikottu lupamääräyksiä siten, että toiminnasta on aiheutunut tai uhannut aiheutua luvan myöntämisen edellytysten vastainen seuraus. Toiminnalla ei ole taloudellisen tilanteen vuoksi jatkamisen edellytyksiä, eikä niitä saada täytetyksi lupaa muuttamalla.

Valituksenalainen päätös

Aluehallintovirasto (nykyisin Lupa- ja valvontavirasto) on Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskuksen hakemuksesta peruuttanut Laivakankaan Raahan kultakaivoksen alla luetellut ympäristöluvat. Lupien haltija on Laiva Gold Oy.

- Pohjois-Suomen aluehallintovirasto, päätös 24.11.2009 numero 84/09/2, ympäristölupa avolouhoksesta tapahtuvaan malmin louhintaan ja rikastukseen ja jäteveden käsittelyyn ja johtamiseen, kaivannaisjätteiden jätealueisiin sekä näihin liittyviin aputoimintoihin,

- Pohjois-Suomen aluehallintovirasto, päätös 29.10.2010 numero 100/10/1, ympäristölupa kaivannaisjätteen jätealueiden pohjarakenneratkaisun muuttamiseen,
- Pohjois-Suomen aluehallintovirasto, päätös 12.6.2012 numero 54/12/1, ympäristölupa Laivakankaan kultakaivoksen käsiteltyjen jätevesien johtamiseen Perämereen purkupaikkaan P5 Raahen kaupungissa,
- Pohjois-Suomen aluehallintovirasto, päätös 15.3.2013 numero 25/2013/1, ympäristölupa Laivakankaan kaivoksen polttoaineen jakeluasemalle.

Lisäksi aluehallintovirasto on peruuttanut seuraavat ympäristöluvut, joilla on muutettu lupaa numero 84/09/2 tai hyväksytyt suunnitelmiä:

- Pohjois-Suomen aluehallintovirasto, päätös 7.1.2016 numero 4/2016/1, ympäristölupien 84/09/2 ja 54/12/1 muuttaminen Perämereen johdettavien vesien määrän ja laadun osalta,
- Pohjois-Suomen aluehallintovirasto päätös, 1.6.2016 numero 76/2016/1, Laivakankaan kaivoksen ympäristöluvan muuttaminen koskien rikastushiekan A varastoaluetta,
- Pohjois-Suomen aluehallintovirasto päätös, 11.5.2017 numero 33/2017/1, Laivakankaan kaivoksen ympäristöluvan muuttaminen koskien esirikasteen vastaanottoa,
- Pohjois-Suomen aluehallintovirasto päätös, 13.6.2019 numero 80/2019, Laivakankaan kaivoksen ympäristölupien numerot 76/2016/1 ja 33/2017/1 mukaiset selvitykset,
- Pohjois-Suomen aluehallintovirasto päätös, 13.8.2012 numero 80/12/1, Laivakankaan kaivoksen energiatehokkuusselvityksen hyväksyminen,
- Pohjois-Suomen aluehallintovirasto päätös, 30.6.2014 numero 65/2014/1, Laivakankaan kaivoksen kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma,
- Pohjois-Suomen aluehallintovirasto päätös, 30.6.2014 numero 66/2014/1, Laivakankaan kultakaivoksen sulkemis- ja jälkihoitosuunnitelma.

Velvoite toimittaa kaivoksen lopettamissuunnitelma

Toiminnanharjoittajan on viimeistään kuuden kuukauden kuluttua aluehallintoviraston päätöksen lainvoimaiseksi tulosta esitettävä aluehallintovirastolle yksityiskohtainen suunnitelma vesiensuojelua, maaperänsuojelua ja jätehuoltoa koskevista kaivoksen sulkemiseen liittyvistä toimista. Suunnitelmaan tulee sisältyä kaivoksen jälkihoito- ja maisemointisuunnitelma, muinaismuistoja koskeva selvitys, jälkitarkkailusuunnitelma sekä päivitetty vakuuslaskelma.

Ratkaisun perusteluja

Lähtökohdat

Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskus on ympäristölupien peruuttamista koskevassa hakemuksessaan vedonnut ympäristönsuojelulain 93 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohtiin. ---

Hakemuksen perusteet

Toiminnanharjoittajan luparikkomukset

Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskus on hakemuksessaan vedonnut Laivakankaan kaivoksella vuosina 2019–2024 esiin tulleisiin luparikkomuksiin.

ELY-keskus on vedonnut runsasarseenista ja -rikkistä kaivannaisjätettä sisältävän HG1-altaan sulkemistoimenpiteiden laiminlyöntiin. HG1-allas on täyttynyt noin vuonna 2018 ja Pohjois-Suomen aluehallintovirasto on päätöksellään numero 80/2019 hyväksynyt HG-altaiden jälkihoitosuunnitelman. Altaan vesissä on runsaasti myös typpeä. Patoturvallisuusviranomaisen on luokitellut HG1-altaan padot suuronnettomuuden vaaraa aiheuttaviksi padoiksi. ELY-keskuksen mukaan HG1-altaan sulkemisen viivästyminen on ongelmallista muun ohella altaaseen satavan veden vuoksi. Vettä on luvanvastaisesti pumpattu rikastushiekka-altaaseen A (pasta-alue). HG1-altaassa olevaa vettä ei voi korkeiden haitta-ainepitoisuuksien vuoksi johtaa kaivosalueelta ulos.

ELY-keskus on lisäksi vedonnut rikastushiekka-allasta A ympäröivän eristysojan rakentamisen ja kunnossapidon laiminlyöntiin sekä altaan pohjarakennesuunnitelmien ja patojen rakenteiden loppuunsaattamisen laiminlyöntiin. Pasta-alueen kaakkoispuolen patoa ei ole rakennettu valmiiksi. Tästä syystä ulkopuoliset vedet pääsevät pasta-alueelle. Pasta-alueen vedet ovat hyvin sameita ja sisältävät runsaasti hienojakoista kiintoainetta sekä kohonneita raskasmetallipitoisuuksia. Toiminnanharjoittaja on asian käsittelyn kuluessa syventänyt eristysojaa vuoden 2023 lopussa. Muilta osin rikastushiekka-alueen vaatimat kunnostus- ja rakentamistoimenpiteet ovat tekemättä.

Edelleen ELY-keskus on vedonnut luvanvastaiseen polttonesteiden jakeluun kaivosalueella. ---

Lisäksi ELY-keskus on vedonnut jätehuolto- ja sulkemissuunnitelman ja vesitaseen laatimisen laiminlyöntiin, puutteisiin tarkkailussa ja seurannassa sekä myös muiden luvassa edellytettyjen tarkkailuraporttien tai selvitysten tekemisen laiminlyöntiin.

ELY-keskus on tarkastuskäynneiltä laatimissaan kirjallisissa tarkastuskertomuksissa todennut luparikkomukset ja kehottanut toiminnanharjoittajaa korjaamaan puutteet. Tarkastuskäynnejä on vuosien 2020–2023 aikana ollut yhteensä 13. Lisäksi ELY-keskus on antanut vuosina 2021–2023 toiminnanharjoittajalle kolme erillistä kirjallista kehotusta korjata havaittuja puutteita. ELY-keskuksen 4.12.2024 päivätystä tarkastuskertomuksesta (tarkastuskäynti 4.10.2024) ilmenee, että kaivoksella on edelleen havaittu useita puutteita.

Nyt käsiteltävänä olevan peruuttamishakemuksen vireilläolon aikana Laiva Gold Oy on korjannut joitakin niistä luparikkomuksista, joita edellä luetellut kehotukset ovat koskeneet. Kuitenkaan esimerkiksi HG1-altaan sulkeminen tai pasta-alueen rakennustyöt eivät selvityksen mukaan ole merkittävästi edenneet. Lokakuussa 2024 pidetyn tarkastuksen aikana huolta on herättänyt

esimerkiksi kahdessa pasta-alueen läheisessä pohjavesiputkessa koholla olleet syanidipitoisuudet sekä läntisen pumppaamon läheisessä pohjavesiputkessa havaitut korkeat arseenipitoisuudet, joiden syytä kaivosyrittäjä ei ollut selvittänyt.

Laiva Gold Oy on toimittanut usean kehotuksen jälkeen päivitetyn vesitaselaskelman ELY-keskukseen 30.4.2024. ELY-keskus on todennut vesitaselaskelman osoittavan, että kaivoksen vesienhallinta ei ole tyydyttävällä tasolla. Kaivoksen vesienhallinta ja erityisesti purkuputken kapasiteetti eivät ole riittäviä, mikäli kaivostuotanto käynnistettäisiin. Laiva Gold Oy ei ole esittänyt varteenotettavia suunnitelmia tai ehdotuksia kestäviksi ratkaisuksi tulevaisuuden vesienhallintaan.

Taloudelliset edellytykset kaivostoiminnan harjoittamiseen

ELY-keskus on hakemuksensa perusteena myös vedonnut siihen, että kaivosyhtiöllä ei ole taloudellisia edellytyksiä toiminnan harjoittamiseen. Kaivosyhtiöllä on ollut vuosina 2022–2024 suuria vaikeuksia hoitaa sähkö- ja talousvesilaskut, tarkkailumaksut sekä henkilökunnan palkanmaksu. Nämä taloudelliset vaikeudet ovat vaikuttaneet myös ympäristöturvallisuuteen ja siihen liittyvien tehtävien hoitamiseen. Toiminnanharjoittaja ei ole missään vaiheessa esittänyt uskottavaa rahoitussuunnitelmaa. ELY-keskus on todennut, että toiminnanharjoittajan nykyinen tilanne on näistä syistä sekä toiminnallisesti että taloudellisesti epävakaa, minkä vuoksi toimintakokonaisuuden hallinta on haastavaa ja epävarmaa. ---

Arviointia

Ympäristönsuojelulain 93 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohta

Aluehallintovirasto on arvioinut edellä esitetyn selvityksen perusteella, että Laivakankaan kaivoksen ympäristöluvan numero 84/09/2 lupamääräystä 56 HG-altaan sulkemisesta, ympäristöluvan numero 84/09/2 lupamääräyksiä 24 ja 25 ja ympäristöluvan numero 76/2016/1 lupamääräyksiä 23 a pasta-alueen rakenteista ja niiden ylläpidosta on rikottu ELY-keskuksen hakemuksessaan ja myöhemmissä kirjelmissä esittämällä tavalla. Lupamääräysten rikkominen on jatkunut useita vuosia.

Näin ollen ja kun otetaan huomioon kaivostoiminnan suuri ympäristöä muokkaava vaikutus sekä se, että kaivannaisjätteet ja kaivosalueella käsiteltävät kemikaalit sisältävät useita ympäristölle erittäin haitallisia aineita, aluehallintovirasto on katsonut, että edellä kuvailtu HG1-altaan sulkemisen suunnittelua ja toteutusta sekä pasta-alueen rakentamista ja rakenteiden kunnossapitoa koskevien ympäristölupamääräysten rikkominen on ollut omiaan aiheuttamaan luvan myöntämisen edellytysten vastaisia seurauksia, kuten maaperän ja pohjaveden pilaantumista.

Lisäksi toiminnanharjoittaja on rikkonut ympäristölupapäätöksen numero 80/2019 lupamääräystä 54 jättäessään päivittämättä kaivoksen jätehuolto- ja sulkemissuunnitelman ELY-keskuksen useista kehotuksista huolimatta. Laiva

Gold Oy on tämän peruuttamisasian tultua vireille toimittanut 20.12.2023 kaivoksen jätehuolto- ja sulkemissuunnitelman aluehallintovirastolle ratkaistavaksi.

Toiminnanharjoittaja on rikkonut myös ympäristölupapäätöksen numero 80/2019 lupamääräystä 23a laiminlyödessään jatkuvatoimisen seurantajärjestelmän kunnossapidon sekä ympäristöluvan 84/09/2 lupamääräystä 62 laiminlyödessään kaivoksen tarkkailua. Seurantajärjestelmä on ELY-keskuksen mukaan nyt toiminnassa, mutta tarkkailussa on ollut edelleen vuonna 2024 puutteita. Aluehallintovirasto on todennut, että tarkkailuun ja seurantaan sitoutuminen kuuluvat toiminnanharjoittajan ympäristönsuojelulain 2 luvussa säänneltyihin ehdottomiin velvollisuuksiin.

Aluehallintovirasto on päätöksensä kanssa samanaikaisesti antamallaan päätöksellä 55/2025 hylännyt Laiva Gold Oy:n jätehuolto- ja sulkemissuunnitelmat suunnitelmissa olevien puutteiden ja virheiden tai vanhojen tietojen vuoksi. Vaikka yhtiö on siis noudattanut lupapäätöksen numero 80/2019 lupamääräystä 54 toimittamalla suunnitelmat aluehallintovirastolle hyväksyttäväksi, on kyseenalaista, onko kaivosyhtiö näiltä osin täyttänyt lupamääräyksen sisältämän velvoitteen, kun suunnitelmat ovat olleet ilmeisen puutteellisia. Osaltaan jätehuoltosuunnitelman ja sulkemissuunnitelman puutteet ovat johtuneet myös siitä, että kaivoksen tarkkailua ja vaikutusten seuranta ei ole hoidettu asiaan kuuluvalla ja lupamääräysten edellyttämällä tavalla.

Aluehallintovirasto on katsonut, että asianmukaisen jätehuolto- ja sulkemissuunnitelman laatimisen laiminlyönnin sekä myös seurannan ja tarkkailun laiminlyönnin vuoksi toiminnanharjoittajalla, eikä valvovalla viranomaisellakaan, ole käytettävissään ajantasaista tietoa toiminnan päästöistä ja niiden vaikutuksesta ympäristöön. Ympäristövaikutuksia koskeva tiedon tuottamisen laiminlyönti voi aluehallintoviraston arvioinnin mukaan johtaa ympäristöluvan myöntämisen edellytysten vastaiseen tilanteeseen tai tilanteeseen, jossa niiden täyttymistä ei ole mahdollista lainkaan arvioida.

Edellä mainitut seikat huomioon ottaen aluehallintovirasto on arvioinut, että ympäristönsuojelulain 93 §:n 1 momentin 2 kohdan edellytykset Laiva Gold Oy:n ympäristöluvien peruuttamiselle täyttyvät.

ELY-keskuksen hakemuksessaan esittämät muut lupamääräysten rikkomukset on toiminnanharjoittaja tämän asian vireilläoloaikana korjannut. Aluehallintovirasto on todennut kuitenkin polttonesteiden jakeluaseman osalta, että tilanne kaivosalueella ei edelleenkään ole jakeluasemia koskevan lupapäätöksen numero 25/2013/1 mukainen. Aluehallintovirasto on huomauttanut lisäksi, että polttonesteiden jakeluasemat ovat ympäristönsuojelulain muuttamisesta annetun lain (437/2017) nojalla siirtyneet luvanvaraisuudesta rekisteröintimenettelyyn.

Toiminnan taloudellinen kannattamattomuus tai toiminnanharjoittajan taloudellinen tilanne eivät ole ympäristönsuojelulain 93 §:n 1 momentissa mainittuja luvan peruuttamisen perusteita. Toiminnanharjoittajan pitkään

jatkuva epävarma ja heikko taloudellinen tilanne vaikuttavat kuitenkin siihen, miten toiminnanharjoittaja pystyy huolehtimaan ympäristöluvan mukaisista velvoitteistaan, ja se voi näin ollen aluehallintoviraston näkemyksen mukaan välillisesti saada merkitystä luvan peruuttamisharkinnassa. Aluehallintovirasto on siten ympäristönsuojelulain 93 §:n 1 momentin 2 kohdan täyttymistä arvioidessaan antanut painoarvoa myös kaivoksen heikkoa taloudellista tilannetta ja näkymiä koskevalle selvitykselle. Aluehallintoviraston arvion mukaan yhtiön taloudelliset vaikeudet eivät kuitenkaan ole sellainen ympäristönsuojelulain nojalla arvioitavaksi tuleva seikka, joka voisi yksin muodostaa ympäristönsuojelulain 93 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun perusteen lupien peruuttamiselle, eikä lupia siten ole peruutettu tämän lainkohdan nojalla.

Omistajan vaihdos

Laiva Gold Oy on vastineessaan vedonnut muun ohella siihen, että se on omistanut kaivoksen vain muutaman vuoden, eikä ole vastuussa kaivoksen aiemman omistajan laiminlyönneistä.

Kaivoksen omistaja ja luvanhaltija on ollut Laiva Gold Oy alkuvuodesta 2023 lähtien. Tuolloin monet ELY-keskuksen listaamista rikkomuksista olivat jo tapahtuneet ja tilanne kaivoksella oli epäselvä edellisen omistajan hakeuduttua yrityssaneeraukseen. Laiva Gold Oy:llä on kuitenkin kaivoksen uutena omistajana ollut mahdollisuus selvittää kaivoksen toimintahistoria, ja se on myös ollut vastuussa toiminnan ympäristöluvanmukaisuudesta siitä hetkestä, kun se on ottanut vastatakseen kaivoksesta. Lisäksi kaivosyrityksen y-tunnus ei ole vaihtunut ainakaan viimeisimmän omistajanvaihdoksen yhteydessä, joten aivan erillisistä yrityksistä ei liene kysymys.

Nyt käsiteltävänä oleva peruuttamishakemus on tullut vireille aluehallintovirastossa elokuussa 2023. Aluehallintovirasto on antanut Laiva Gold Oy:lle tämän pyynnöstä lisäaikaa ympäristöasioiden kuntoon saattamiseksi. Aluehallintoviraston näkemyksen mukaan Laiva Gold Oy:llä on tämä huomioon ottaen ollut kaivostoiminnan luonteeseenkin suhteutettuna aikaa hoitaa kaivoksen luvassa edellytetyt velvoitteet nykyistä parempaan kuntoon, eikä asiassa voida antaa painoarvoa sille, että toiminnanharjoittaja on Laiva Gold Oy -nimisenä omistanut kaivoksen vain muutaman vuoden.

Jatkotoimenpiteet

Ympäristönsuojelulain 94 §:n mukaan luvanvaraisen toiminnan päätyttyä toimintaa harjoittanut vastaa edelleen lupamääräysten tai valtioneuvoston asetuksella säädetyn yksilöidyn velvoitteen mukaisesti tarvittavista toimita pilaantumisen ehkäisemiseksi, samoin kuin toiminnan vaikutusten selvittämisestä ja tarkkailusta. Jos ympäristölupa ei sisällä riittäviä määräyksiä toiminnan lopettamisen varalta, lupaviranomaisen on annettava tätä tarkoittavat määräykset.

Laivakankaan kaivoksen ympäristö- ja vesitalousluvassa numero 84/09/2 on annettu sulkemista koskevat määräykset 54–61. Lupamääräyksiä 54, 57 ja 61

on sittemmin päätöksellä numero 80/2019 täsmennetty. Laiva Gold Oy on toimittanut aluehallintovirastolle päivitetyn jätehuoltosuunnitelman ja sulkemissuunnitelman ratkaistavaksi 20.12.2023. Koska Laivakankaan kaivoksen sulkemissuunnitelmat ovat edeltä ilmenevästi vielä keskeneräisiä monelta osin, aluehallintovirasto ei ole tässä päätöksessä antanut yksityiskohtaisia lopettamismääräyksiä. Aluehallintovirasto on kuitenkin päätöksellään ympäristönsuojelulain 94 §:n nojalla velvoittanut toiminnanharjoittajan toimittamaan aluehallintovirastolle kaivoksen sulkemista koskevan hakemuksen.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

1. *Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskus* on vaatinut ensisijaisesti, että aluehallintoviraston päätöksessä annettua kaivoksen lopettamissuunnitelman toimittamista koskevaa velvoitetta on muutettava lisäämällä siihen määräys peruutettavan ympäristöluvan lupamääräysten noudattamisesta, joita toiminnanharjoittajan on noudatettava ympäristöluvan peruuttamispäätöksen saatua lainvoiman. Lisäksi on annettava määräys vakuuksien voimassaolosta ympäristöluvan peruuttamispäätöksen saatua lainvoiman.

Toissijaisesti ELY-keskus on vaatinut, että asia palautetaan Pohjois-Suomen aluehallintovirastolle uudelleen käsiteltäväksi ensisijaisten vaatimusten osalta.

Perustelut

Päätöksessä ei ole annettu riittäviä lupamääräyksiä ja se jättää avoimeksi, mitä lupamääräyksiä toiminnanharjoittajan on noudatettava peruuttamispäätöksen saatua lainvoiman. Avoimeksi jää myös kysymys siitä, mitä toiminnanharjoittajan asettamille vakuuksille tapahtuu ympäristöluvan peruuttamisen myötä. Päätöksellä on peruutettu ne ympäristölupapäätökset, joissa vakuuksien asettamisesta on määrätty.

ELY-keskus on korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisuun 6.6.2019 taltionumero 2675 vedoten todennut, että vastuuseen toiminnan lopettamisen jälkeisistä velvoitteista ei vaikuta se, millä tavalla tai mistä syystä toiminta on loppunut. Ympäristönsuojelulain 94 §:ää sovelletaan myös ympäristöluvan peruuttamistapauksissa, mutta valvonnan näkökulmasta siihen liittyy epävarmuutta, mikäli ei ole annettu määräystä ympäristöluvan peruuttamispäätöksessä. Epäselvää on myös, pitääkö valvontaviranomaisen edellyttää toiminnanharjoittajaa noudattamaan edelleen kaikkia lupamääräyksiä, vai vain välittömästi ympäristönsuojelulain 94 §:ssä mainittujen seikkojen turvaamiseksi asetettuja lupamääräyksiä. Lisätarkennus on tarpeen lisätä velvoitteeseen niin valvonnan kuin toiminnanharjoittajan oikeusturvan kannalta.

Valituksenalaisessa päätöksessä ei ole annettu määräystä vakuuksien voimassaolosta, eikä viitattu sovellettavina säännöksinä vakuuksia koskeviin ympäristönsuojelulain 59–61 §:iin. Perusteluissa ei ole otettu kantaa

vakuuksien voimassaoloon. Näin ollen jää epäselväksi, miten peruuttamispäätöksen saatua lainvoiman voidaan varmistua siitä, että vakuudet ovat kaikissa tilanteissa valvontaviranomaisen käytettävissä.

Ympäristönsuojelulain 94 §:n ei voida katsoa kattavan vakuuksia, varsinkaan kun vakuuksista ei ole määrätty varsinaisella lupamääräyksellä. Ympäristöluvan peruuttamispäätöksen lainvoimaiseksi tuleminen ilman vakuuksien voimassaoloa koskevaa määräystä johtaisi tilanteeseen, jossa vakuuksien voimassaolo olisi epäselvä. Vakuuksien tulee olla voimassa niin kauan, kunnes toiminnanharjoittaja on täyttänyt velvollisuutensa eli suorittanut kaivoksen sulkemisen asianmukaisesti annettavan lupapäätöksen mukaisesti. Pelkkä velvoite toimittaa kaivoksen lopettamissuunnitelma päivitetyn vakuuslaskelman kanssa aluehallintovirastolle ei ole vakuuksien voimassaolon turvaamiseksi riittävä. Määräys vakuuksien voimassaolosta on tarpeen sekä valvontaviranomaisen käytännön valvontatyön että toiminnanharjoittajan näkökulmasta.

2. *Laiva Gold Oy* on vaatinut, että valituksenalainen päätös kumotaan ja Pohjois-Suomen aluehallintovirasto veloitetaan korvaamaan yhtiön oikeudenkäyntikulut laillisine viivästyskorkoineen.

Perustelut

Ympäristönsuojelulain 93 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisen luvan peruuttamisen perusteena olevan menettelyn pitää olla toistuvista huomautuksista huolimatta lupamääräysten vastaista sekä omiaan johtamaan ympäristönsuojelulain 49 §:ssä tarkoitettuun luvan edellytysten vastaiseen haitalliseen seuraamukseen eli käytännössä ympäristön pilaantumiseen.

Lähtökohtaisesti ympäristöluvanalaiseen toimintaan liittyy väistämättä aina ympäristöriskejä. Raportointiin liittyvät luparikkomukset eivät voi täyttää peruuttamisedellytyksiä, koska niihin ei liity ympäristön pilaantumiseriskiä. Riskiltä edellytetään myös konkreettisuutta. Säännöksen sanamuodosta on lisäksi johdettavissa vaatimus syy-yhteydelle menettelyn ja mahdollisen seuraamuksen välille.

Luvan peruuttamisedellytykset ja hallintolain 6 §:ssä säädetyt suhteellisuus- ja tarkoituksenmukaisuusperiaatteet edellyttävät menettelyn ja siitä seuraavan riskin olennaisuutta. Luvan peruuttamisessa on kyse ankarasta ja vaikutuksiltaan mittavasta oikeusseuraamuksesta, jonka on oltava oikeasuhtainen ja tarkoituksenmukainen tavoitteisiinsa nähden. Huomioiden luvan haltijalle peruuttamispäätöksestä aiheutuvat negatiiviset seuraamukset on selvää, että abstrakti, etäinen, todennäköisyydeltään vähäinen tai muutoin epäolennainen riski ei voi missään olosuhteissa oikeuttaa ankarimpien seuraamusten käyttöä. Epämääräinen tai yleisluontoinen riski on luonteeltaan avoin tavalla, joka ei ole kuvattujen hallinnon oikeusperiaatteiden valossa hyväksyttävä, eikä myöskään täytä velvollisuutta perustella päätös asianmukaisesti.

Toiminnan taloudellinen kannattamattomuus tai toiminnanharjoittajan heikko taloudellinen tilanne eivät ole ympäristönsuojelulain 93 §:n 1 momentissa tarkoitettuja luvan peruuttaminen perusteita. Lainkohta ei mahdollista välillisen merkityksen antamista tällaiselle perusteelle. Valvovalla viranomaisella ei ole, eikä voikaan olla, tarkkaa käsitystä hankkeen rahoitustilanteesta tai luvan haltijan taloudellisesta tilanteesta. Mikäli luvan haltijan taloudellinen tilanne voitaisiin huomioida ympäristönsuojelulain 93 §:n edellytysten täytymisen arvioimisessa, lopputuloksena on käytännössä poikkeuksetta puutteelliseen tietoon perustuva päätös. Tästä syystä ympäristönsuojelulaki sisältää kattavat vakuusveloitteet toiminnanharjoittajille, joilla taataan toiminnalle riittävät taloudelliset edellytykset. Ratkaisun perustaminen miltään osin yhtiön taloudelliseen asemaan on selvästi virheellistä ja lakiin perustumatonta.

Mikäli taloudelliselle tilanteelle kuitenkin annettaisiin jotakin merkitystä asian arvioinnissa, on yhtiö todennut, että sen taloudelliset toimintaedellytykset ovat parantuneet ja esittänyt selvitystä rahoitusjärjestelyistä. Talouteen liittyvät ongelmat ovat väliaikaisia ja ratkeavat rahoituksen myötä.

Vaikka yhtiö toiminnanharjoittajana vastaa kaivosalueesta ja siihen liittyvistä lupaehdoista kokonaisuutena, on asiassa annettava painoarvoa sille, että laiminlyönnit ovat lähes yksinomaan tapahtuneet ennen nykyisiä omistajia. Toiminnanharjoittajan y-tunnuksen samana pysymisellä ei ole merkitystä. Kaivostoiminta on liiketoimintaympäristössä tavanomaiseen tapaan vaihtanut omistajaa osakekaupalla, jolloin omistus ja määräysvalta vaihtuvat ilman, että muodollinen entiteetti muuttuu.

Laiva Gold Oy ei ole voinut vaikuttaa ennen vuotta 2023 tapahtuneisiin laiminlyönteihin tai toiminnanharjoittajan menettelyyn tätä ennen. Päätöksessä ja hakemusmateriaalissa korostetaan kuitenkin, että laiminlyönnit ovat kestäneet pitkään alkaen jo vuonna 2019 ja että kaivoksella on suoritettu lukuisia tarkastuksia vuosina 2020–2024. Suurimman osan tästä ajasta kaivoksen omistajana on ollut eri taho kuin Laiva Gold Oy, mistä johtuen yhtiöön ei ainakaan voida kohdistaa väitteitä laiminlyöntien pitkäkestoisuudesta. Lisäksi Laiva Gold Oy on alusta alkaen osoittanut halua, pyrkimystä ja sitoutumista aiempien toiminnanharjoittajien aiheuttamien haasteiden ratkaisemiseen. Näin ollen yhtiö ei pidä perusteltuna tai hyvän hallinnon mukaisena, että luvan peruuttaminen on tapahtunut tilanteessa, jossa viranomaiset ovat olleet tietoisia sen sitoutumisen tasosta ja pyrkimyksistä ratkaista tilanne.

On virheellistä antaa ratkaisussa painoarvoa sille, että korjaavia toimenpiteitä on tehty pitkälti vasta viranomaisista niitä vaadittua. Nyt käsillä olevat viranomaisprosessit ovat alkaneet lähes heti kaivoksen siirryttyä nykyiseen omistukseensa vuonna 2023. Luvan perumisedellytysten näkökulmasta ei ole merkitystä, onko toimenpiteitä tehty oma-aloitteisesti vai viranomaisen kehotuksesta. Ympäristönsuojelulain 93 §:n 1 momentin 2 kohta edellyttää, että lupamääräyksiä olisi rikottu toistuvasti viranomaisen huomautuksista huolimatta. Luvan peruuttamisen perusteena ei voi siten olla se, että toimenpiteisiin ei ole ryhdytty oma-aloitteisesti ennen huomautuksia.

HG1-altaan sulkeminen on viivästynyt edellisten omistajien laiminlyöntien johdosta ja asiaa on alettu Laiva Gold Oy:n toimesta edistämään heti sen hankittua kaivoksen omistuksen vuonna 2023. Prosessi on vastoinkäymisten vuoksi edennyt toivottua hitaammin. Altaan sulkeminen lukeutuu vaadituista toimenpiteistä työmäärältään ja vaativuudeltaan suurimpiin. Korjaustoimet ovat vaatineet suunnittelua, selvityksiä ja ennakkovalmisteluja. Yhtiö on tehnyt sulkemista koskevia suunnitelmia varten selvityksiä, jotka on jätetty ELY-keskuksen hyväksyttäväksi 25.3.2025. Valituksen jättöpäivään mennessä yhtiö ei ole saanut tietoa niiden käsittelytilanteesta. Prosessin seuraavia vaiheita voidaan lähteä edistämään vasta, kun suunnitelmat on hyväksytyt.

Suunnitelmien ja selvitysten ohella myös sääolosuhteet ovat vaikuttaneet prosesseihin merkittävästi. Laiva Gold Oy:n on koko ajan ollut määrä saattaa sulkeminen asianmukaisesti loppuun, mihin tähtäävät toimet se on konkreettisesti aloittanut ja joista se on pitänyt ELY-keskuksen ajan tasalla.

HG1-altaan sulkemisen viivästyminen ei muodosta ympäristönsuojelulain 93 §:n 1 momentin 2 kohdassa vaadittua riskiä ympäristön pilaantumisesta. Aluehallintovirasto on tältä osin todennut lyhyesti, että viiveet toiminnassa olisivat omiaan johtamaan lupaedellytysten vastaisiin seuraamuksiin, kuten maaperän ja pohjaveden pilaantumiseen, koska kaivostoiminnalla on suuri ympäristöä muokkaava vaikutus ja kaivosjätteet sekä käytettävät kemikaalit sisältävät ympäristölle haitallisia aineita. Toteamus kaivostoiminnan yleisistä ympäristövaikutuksista pitää sinänsä paikkansa, sillä siinä kuvataan kaivostoiminnan ominaisluonnetta ja näin ollen väite soveltuukin jokaisen kaivoksen toimintaan. Perustelut eivät kuitenkaan osoita yhteyttä väitettyjen haitallisten seuraamusten ja nyt käsillä olevan menettelyn välillä.

HG1-altaan vesienhallintaan mahdollisesti liittyvä riski liittyy patomurtumaan, minkä viranomaiset ovat ELY-keskuksen toteamalla tavalla luokitelleet vaikutuksiltaan suureksi. Riskin vaikuttavuus on kuitenkin pidettävä erillään sen todennäköisyydestä. Patomurtuman riski ei ole tuore tai seurausta käsiteltävistä toimista kaivoksella, vaan se seuraa jo siitä tosiasiaista, että allasta reunustavat patovalit. Padon sortumisen riski on alhainen, eikä tällainen tilanne muodostu ennalta-arvaamatta tai yllättäen, vaan se voidaan estää osana valvontatoimenpiteitä.

Poikkeustilanteissa vedenpinnan kohoamiseen on vuosina 2020–2024 puututtu kahteen otteeseen pumppaamalla vettä hallitusti pasta-alueella sijaitsevan sakeuttimen kautta vesivarastoaltaaseen, mihin ELY-keskus on viitannut yksinkertaista veden laskemisenä pasta-alueelle. Näin toimitaan normaalisti myös tuotannon ollessa käynnissä. Ainoa poikkeus tuotannon ollessa keskeytyksissä on, että syanidin hajotukseen käytetty detox-prosessi ei ole käytössä ennen veden johtamista sakeuttimelle. Ennen veden eteenpäin ohjaamista otettujen vesinäytteiden perusteella WAD-syanidipitoisuus on ollut alle määräysrajojen, joten tällä ei ole merkitystä asiassa. Toimenpiteistä on tehty molemmilla kerroilla selvitys ELY-keskukselle, ja niihin on ollut ELY-keskuksen hyväksyntä. Prosessi ei muodosta luvan perumisen edellyttämää riskiä tai käytännöllisesti katsoen poikkeaa lupaedellytysten mukaisesta tuotantoprosessin käynnissä ollessa noudatettavasta menettelystä. Ylipäätään

HG-altaasta lähtöisin olevan veden osuus kokonaisuudesta on niin nykytilassa kuin tuotannon ollessa käynnissäkin marginaalinen.

Päätöksessä mainittu polttoaineen jakeluasema ei ole ollut valituksenalaista päätöstä tehdessä käytössä. Käytöstä poistetut jakelupisteet eivät voi muodostaa väitetyllä tavalla riskiä ympäristön pilaantumisesta.

Pasta-alueeseen liittyvistä väitetyistä luparikkomuksista ei aiheudu vaaraa ympäristön pilaantumisesta, vaan kyse on tältäkin osin korjaustöiden viivästyksistä. Pasta-alueella toimet töiden loppuunsaattamiseksi ovat käynnissä. Keskeneräisenä on yhä lähinnä pasta-alueen padon seuraavan 1 400 metrin osuus. Sen suunnitelmat ovat kokonaisuudessaan valmiit muilta osin paitsi padon läpi tulevan vesiputkirakenteen osalta. Patotöiden eteneminen edellyttää, että ELY-keskus hyväksyy sille toimitetut suunnitelmat.

Asiassa on riidatonta, että pasta-alueen tila on stabiili. Pastamassan suhteen ei ole havaittu merkittäviä valumia. Patorakenteen loput keskeneräisyydet päästävät jonkin verran ulkopuolista vettä alueelle, mutta ojitukseen liittyvät toimenpiteet ovat laskeneet vesien pintaa pasta-alueella selvästi ja siten vähentäneet pumppaustarvetta. Rikastushiekasta suotavan veden haitta-ainepitoisuudet ovat olleet alhaisia. Aiemmat havainnot liittyvät siihen, että pasta-alueelle pääsisi kertymään ulkopuolisia vesiä, eivätkä siihen, että pasta-alueelta siirtyisi pilaantunutta ainesta ympäristöön. Liiallinen veden kertyminen pasta-alueelle voi teoriassa haastaa vesienhallintaa alueella.

Koska kysymys kiteytyy vesienhallintaan, on merkityksellistä, että kaivosalueelta mereen johdettavan veden laatu on ollut vakaa ja vastannut alueen luonnonvesien ominaisuuksia. Päästöjen raja-arvojen tai vuotuisten kuormitusrajojen ylittymisiä ei ole havaittu vuoden 2019 jälkeen, eikä ELY-keskuksenkaan tietojen mukaan kaivosalueelta ole aiheutunut luvanvastaisia päästöjä ympäristöön. Kaivosalueen välittömässä läheisyydessä ei ole vedenhankintaan käytettäviä pohjavesialueita.

Suunnitelman päivittyminen ei aiheuta vaaraa ympäristölle. Yhtiö on toimittanut kaivoksen jätehuolto- ja sulkemissuunnitelman hyväksyttäväksi 20.12.2023. Yhtiöllä olisi valmius päivittää ja täydentää asiakirjoja, mutta aluehallintovirasto on valituksenalaisen päätöksen yhteydessä tekemällään päätöksellä 55/2025 hylännyt suunnitelmat niissä ilmenneiden puutteiden vuoksi. Aluehallintovirasto on todennut päätöksessä, että koska se perui ympäristöluvut, ei se velvoita Laiva Gold Oy:tä toimittamaan päivitettyä suunnitelmaa hyväksyttäväksi. Päätöksessä esitetty väite siitä, että asiakirjan puutteiden vuoksi on kyseenalaista, onko lupamääräysten velvoitteita täytetty, on lakiin perustumaton. Luvan peruuttaminen ei voi perustua seikkaan, jossa viranomaisen arvioi kyseenalaiseksi, onko yhtiö täyttänyt velvoitteita vai ei.

Vesitaselaskelman osalta ei ole kysymys luparikkomuksesta. Kysymys on ylipäättään olennainen vasta siinä vaiheessa, kun toimintaa arvioidaan tuotannon käynnistämisen näkökulmasta. Ympäristön pilaantumisriskiä tästä ei tällä hetkellä muodostu. Jatkuvatoimimisen seurantajärjestelmän ja tarkkailun osalta ratkaisu perustuu jo ennen ratkaisuhetkeä vanhentuneille lähtökohdille,

koska tällöin luparikkomusta ei ole ollut käsillä. Ongelmat on korjattu ennen ratkaisua. Päätöksessä ei ole tuotu ilmi, miksi aiemmat jo korjatut puutteet aiheuttaisivat vaaraa ympäristön pilaantumisesta ja minkä lupamääräyksen rikkomisesta asiassa on kyse.

Yhtiö on täyttänyt lähes kaikki asiaan liittyvät vaatimukset ja lopuiltakin osin on kyse aikataululiitännäisistä kysymyksistä, jotka eivät ole yhteydessä ympäristön pilaantumiseen. Käytännössä kyse on vain käynnissä olevasta HG1-altaan sulkemisesta sekä pasta-alueen padon seuraavan osuuden valmistumisesta. Päätös perustuu laajalti väärille lähtökohdille ja perusteille, jotka eivät ole ajankohtaisia niiden tultua korjatuksi tai jotka ovat lähinnä teoreettisia kaivoksen ollessa ylläpitotilassa. Tilanne on asetelmaltaan ja riskeiltään staattinen. Uutta kaivosjätettä ei muodostu, rikastushiekan määrä rikastushiekka-alueilla ei muutu, eivätkä ympäristölle haitalliset haitta-ainepitoisuudet nouse. Peruuttamisharkintaa ei pidä sekoittaa edellytyksiin, joita toiminnan käynnistäminen vaatii.

Päätösharkinnassa ei ole hyväksyttävää antaa merkitystä esimerkiksi rikkeiden kestolle tai asian vaatimille viranomaisresursseille ja toisaalta taas sivuuttaa ne toimenpiteet, jotka yhtiö on tehnyt lupamääräysten noudattamisen varmistamiseksi. Ympäristönsuojelulain 93 §:n tarkoitus ei ole toimia sanktiomekanismina toiminnanharjoittajaa kohtaan, vaan sitä sovellettaessa asiaa on arvioitava nimenomaan säännöksen tarkoituksen eli ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen näkökulmasta. Äärimmäisimpiin käytettävissä oleviin keinoihin voidaan turvautua vain tilanteessa, jossa edellytyksiä tilanteen korjaamiselle ei ole ja riskit ovat riittävän olennaisia.

Oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskevan vaatimuksen perusteina on vedottu virheelliseen ja ilmeisen puutteellisesti perusteltuun päätökseen. Yhtiö on pyrkinyt välttämään oikeudenkäynnin ja siitä syntyvät kustannukset aktiivisesti edistämällä lupaehtojen mukaisten edellytysten täyttymistä ja viestimällä tästä aluehallintovirastolle ja ELY-keskukselle. Tästä huolimatta aluehallintovirasto on päätenyt lupien peruuttamiseen ympäristönsuojelulain 93 §:n vastaisesti, mikä on aiheuttanut turhan oikeudenkäynnin. On kohtuutonta, että yhtiö joutuisi itse vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan.

Asian käsittely ja selvittäminen hallinto-oikeudessa

Hallinto-oikeus on tiedottanut luvan haltijan valituksesta julkisella kuulutuksella. Tieto kuulutuksesta on julkaistu Raahen kaupungissa.

Pohjois-Suomen aluehallintovirastolta on pyydetty lausunto valituksista. Asianosaisille, joita asia erityisesti koskee, sekä *Raahen kaupungille*, *Raahen kaupungin ympäristönsuojelu- ja terveydensuojeluviranomaisille*, *Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen Pohjois-Suomen kalatalouspalveluille* (nykyisin *Lapin elinvoimakeskus*), *Kainuun elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen patoturvallisuusviranomaiselle* (nykyisin *Lapin elinvoimakeskus*), *Pohjois-Pohjanmaan pelastuslaitokselle*,

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto Tukesille ja Väylävirastolle on varattu tilaisuus vastineen antamiseen valituksista.

Pohjois-Suomen aluehallintovirasto on antanut lausunnon, jossa se on vastannut valituksissa esitettyyn ja katsonut ettei päätöksen kumoamiselle tai muuttamiselle ole syytä. Aluehallintovirasto on esittänyt, että yhtiön vaatimus lupaviranomaisen velvoittamisesta maksamaan valittajan oikeudenkäyntikulut tulee hylätä.

██████████ on antanut vastineen.

Kainuun elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen patoturvallisuusviranomaisen on viitannut vastineenaan Pohjois-Suomen aluehallintovirastolle asiassa antamaansa lausuntoon.

Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskus on vastineessaan yhtiön valituksesta todennut muun ohella, että asiassa on tarkasteltava vain sitä, onko aluehallintoviraston päätös ollut asian vireilletulohetkellä ja soveltuvin osin myös päätöksentekohetkellä voimassa olevan lainsäädännön mukainen. Käsittelyn aikana muuttuneet olosuhteet tai lainsäädäntö eivät anna perusteita tarkastella asiaa kokonaan uudelleen.

Laiva Gold Oy on antanut vastineen, jossa on vaadittu ELY-keskuksen valituksen hylkäämistä.

Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskus on ilmoittanut, että se ei anna vastaselitystä.

Laiva Gold Oy on vastaselityksessään todennut muun ohella, että olisi ympäristönsuojelusäntelyn päämäärien kannalta epätarkoituksenmukaista ja suhteetonta, mikäli päätösharkinnassa arvioitaisiin vielä vuosia prosessin alkamisen jälkeen yksinomaan tilannetta kaivoksella alkuvuodesta 2024, eikä miltään osin voitaisi ottaa huomioon kaivoksen jo ennen päätöksen antamista ja prosessin aikana parantunutta tilannetta. Päätös on lainvastainen asian arviointihetkestä riippumatta.

Yhtiö on toimittanut vastaselityksensä liitteenä 17.10.2025 päivätyn HG1-altaan peittorakenteen vastaanottotarkastuksen pöytäkirjan ja todennut, että altaan sulkeminen on saatu päätökseen. Pasta-alueen rakennustyöt ovat käynnissä, edenneet suunnitellusti ja tavoitteena on saattaa työt loppuun vuoden 2025 aikana. Viimeisin 14.10.2025 pidetty ELY-keskuksen vuotuinen tarkastus kaivoksella meni kokonaisuudessaan hyvin ilman, että kaivoksella havaittiin mainittavia puutteita.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

1. Hallinto-oikeus hylkää valitukset.
2. Hallinto-oikeus hylkää *Laiva Gold Oy:n* oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskevan vaatimuksen.

Perustelut

1. Pääasia

Laiva Gold Oy:n valitus

Asian arvioinnin lähtökohdat

Ympäristönsuojelulain (527/2014) 93 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan lupaviranomainen voi valvontaviranomaisen aloitteesta peruuttaa luvan, jos lupamääräyksiä on valvontaviranomaisen kirjallisesta huomautuksesta huolimatta toistuvasti rikottu siten, että toiminnasta voi aiheutua luvan myöntämisen edellytysten vastainen seuraus. Aluehallintovirasto on perustellut valituksenalaista päätöstään ympäristönsuojelulain 93 §:n 1 momentin 2 kohdalla. Päätöksen perusteluissa on todettu, että lupia ei ole peruutettu saman momentin 3 kohdan nojalla.

Ympäristönsuojelulain esitöiden (HE 214/2013 vp, s. 128) 93 §:ää koskevien yksityiskohtaisten perustelujen mukaan pykälässä säädettäisiin ympäristöluvan peruuttamisesta vastaavasti kuin aikaisemmin voimassa olleen ympäristönsuojelulain (86/2000) 59 §:ssä. Pykälän 1 momentin toista kohtaa tarkennettaisiin niin, että lupa voitaisiin peruuttaa vain, jos lupamääräysten toistuvasta rikkomisesta voisi aiheutua lain 49 §:ssä tarkoitettu kielletty seuraus. Aiemmin voimassa olleen ympäristönsuojelulain esitöiden (HE 84/1999 vp, s. 77) 59 §:ää koskevien yksityiskohtaisten perustelujen mukaan pykälän 1 momentin 2 kohdan mukaan luvan peruuttaminen edellyttäisi luvan haltijan tahallista tai tuottamuksellista menettelyä joko virheellisiä tietoja esittämällä tai lupamääräyksiä toistuvasti rikkomalla. Viranomaisen olisi tullut huomauttaa lupamääräysten rikkomuksista kirjallisesti. Lisäksi rikkomusten on tullut aiheuttaa pilaantumisen vaaraa ympäristölle.

Ympäristönsuojelulain 49 §:n 1-5 kohtien mukaan ympäristöluvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa: 1) terveyshaittaa; 2) merkittävää muuta 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurausta tai sen vaaraa; 3) 16–18 §:ssä kiellettyä seurausta; 4) erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella; 5) eräistä naapurussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasisusta.

Hallinto-oikeus toteaa, että elinkeinotoimintaa varten myönnetyn, merkittävää varallisuusarvoa edustavan ympäristöluvan peruuttaminen on ankara ja viimesijaisesti käytettävä toimenpide. Ympäristönsuojelulain esitöiden (HE 214/2013 vp, 193) mukaan perustuslakivaliokunta on katsonut sääntelyn oikeasuhtaisuuden kannalta välttämättömäksi sitoa luvan peruuttamismahdollisuuden vakaviin tai olennaisiin rikkomuksiin tai laiminlyönteihin sekä siihen, että luvanhaltijalle mahdollisesti annetut

huomautukset tai varoitukset eivät ole johtaneet toiminnassa esiintyneiden puutteiden korjaamiseen (PeVL 31/2006 vp, s. 2 ja PeVL 8/2006 vp, s. 3/II). Lupaa, sen myöntämistä ja sen peruuttamista koskevien säännösten taustalla on tarve sitä edellyttävien toimintojen tehokkaaseen valvontaan lain ympäristöperusoikeuteen kytkeytyvien tavoitteiden toteutumisen varmistamiseksi.

Hallinto-oikeus toteaa, että hallintolainkäyttö toteuttaa jälkikäteistä oikeusturvaa muun ohella arvioimalla, onko hallintoviranomaisen päätöksenteossa sovellettu aineellista oikeutta oikein. Erityisesti rikkomuksiin liittyvien hallintopäätösten päätöksenteon perusteita, kuten ympäristönsuojelulain 93 §:n 1 momentin 2 kohdan tarkoittamia ympäristöluvan peruuttamisen edellytyksiä, arvioidaan siten lähtökohtaisesti päätöksentekohetkellä vallinneiden olosuhteiden mukaisesti. Näin ollen hallinto-oikeuden ratkaistavana tässä asiassa on kysymys siitä, onko valituksenalaisen päätöksen ratkaisuhetkellä käsillä ollut edellä mainitussa lainkohdassa tarkoitettu laiminlyönti.

Ympäristöluvan peruuttamisen edellytykset

Lupapäätöksistä ilmeneviä tietoja

Pohjois-Suomen ympäristölupaviraston 24.11.2009 antaman Laivakankaan kaivoksen ympäristö- ja vesitalouslupapäätöksen numero 84/09/2 kertoelmaosan mukaan kaivoksen rikastushiekka jaetaan kahteen ominaisuuksiltaan erilaiseen jakeeseen; arseeni- ja rikki- ja rikkipitoisuudeltaan alhaiseen rikastushiekkaan A ja runsasarseeniseen ja -rikkiseen rikastushiekkaan B. Arseeni- ja rikkipitoisen rikastushiekan vesi kierrätetään takaisin prosessiin, jolloin vesipäästöjä ei muodostu. Rikastushiekka B sijoitetaan omiin keinotekoisella pohjan tiivistysrakenteilla vettä läpäisemättömiksi rakennettuihin altaisiin. Rikastushiekkaliete A johdetaan putkella Vasannevalle rakennettavaan sakeuttimeen, jossa rikastushiekasta erotetaan vesi. Vesi palautetaan putkella vesivarastoaltaaseen. Vasannevan maaperä on suota, jossa on turvetta yleensä yli metri. Turve muodostaa alueelle luontaisesti vesitiiviin pohjarakenteen. Rikastushiekka A sijoitetaan Vasannevalle pastamenetelmällä. Ennen rikastushiekkien johtamista rikastushiekka-alueille molempien liuotuspiirien rikastushiekat käsitellään erillisissä syanidinhajotusprosesseissa. Rikastushiekka-altaiden B suotovesien muodostumisen estämiseksi jätetäytön päälle rakennetaan altaan sulkemisen yhteydessä keinotekoinen tiivistyskerros. Kukin allas peitetään välittömästi sen täytyttyä.

Rikastushiekka A on luokiteltu jäteasetuksen liitteessä 3 esitettyä taulukkoa vastaavasti nimikeluokkaan 01 03 06 muut kuin nimikkeissä 01 03 04 ja 01 03 05 mainitut rikastushiekat. Rikastushiekka B on luokiteltu vaaralliseksi jätteeksi nimikeluokassa 01 03 04* sulfidimalmin käsittelyssä syntyvät happoa muodostavat rikastushiekat. HG-altaat on arvioitu suuronnettomuusvaaraa aiheuttavaksi kaivannaisjätteen jätealueeksi, koska altaisiin sijoitettavan vaarallisen jätteen määrän perusteella altaista voi aiheutua merkittävää vaaraa ihmisten terveydelle tai ympäristölle.

Pohjois-Suomen ympäristölupavirasto on myöntänyt ympäristöluvan numero 84/09/2 niiltä osin kuin päätöksellä ei ole toisin määrätty, hakemuksen mukaiseen ja laajuiseen malmin avolouhoksesta tapahtuvaan louhintaan, rikastukseen, jäteveden käsittelyyn ja johtamiseen, kaivannaisjätteiden jätealueille sekä näihin liittäville aputoiminnoille. Lupapäätöksessä 24.11.2009 on annettu lupamääräykset 23, 24 ja 25 koskien muun ohella rikastushiekka-alueen A (pasta-alue) rakenteita ja lupamääräys 56 koskien rikastushiekka-alueen B (HG1-allas) sulkemista. Pohjois-Suomen aluehallintovirasto on 1.6.2016 antamallaan päätöksellään numero 76/2016/1 muuttanut kaivoksen ympäristölupaa numero 84/09/2 koskien rikastushiekan A varastointialuetta. Päätöksellä on annettu lupamääräys 23a koskien muun ohella pasta-alueen reunapatojen korottamista. Lupamääräyksiä 23 ja 23a on täsmennetty Pohjois-Suomen aluehallintoviraston päätöksellä 13.6.2019 numero 80/2019.

Pasta-alueen rakenteista annettuja lupamääräyksiä 23, 24 ja 25 koskevissa perusteluissa on todettu muun ohella, että rakenteita koskevilla kriteereillä varmistetaan, että kaivannaisjätteiden loppusijoitus tapahtuu jätealueille siten, että maaperän ja pohjaveden pilaantuminen estyy ja hallitsemattomat päästöt ympäristöön jäävät vähäisiksi. Muun ohella lupamääräystä 56 koskevien perustelujen mukaan runsasrikkisen ja -arsenisen rikastushiekan ominaisuudet ovat sellaiset, että kiviaineksen haponmuodostumisen ja metallien liukenemisen rajoittamiseksi on tarpeen tiivis, keinotekoisesta eristeestä muodostuva pintarakenne.

Oikeudellinen arviointi

Nyt kyseessä olevassa asiassa on selvitetty, että HG1-allas on täyttynyt kaivoksen toiminnan aikana rikastushiekalla B, eikä allasta ollut valituksenalaisen päätöksen antamishetkellä lupamääräyksen 56 mukaisesti suljettu. HG1-altaan sulkemisesta on huomautettu useissa valvontaviranomaisen tarkastuspöytäkirjoissa ainakin 9.10.2020 lähtien. Lisäksi ELY-keskus on kehottanut yhtiötä sulkemaan altaan lupamääräyksen mukaisesti 10.9.2021 ja 9.2.2022 päivätyissä kehotuskirjeissä. Kuten aluehallintovirasto on lausunnossaan todennut, rikkomus ei ole ollut se, että HG1-altaan vedenpinnan kohoamiseen on jouduttu vuosina 2020–2024 puuttumaan kahdesti vedenpumppaustoimenpiteillä. ELY-keskuksen vastineen mukaan pitkään sulkematta ollut HG1-allas on myötävaikuttanut ylimääräisen veden kertymiseen HG-altaisiin ja näin pumppaustarpeen syntyymiseen. Hallinto-oikeus toteaa, että ympäristönsuojelulain 93 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisten ympäristöluvan peruuttamisen edellytysten arvioinnissa lähtökohta on lupamääräysten rikkominen ja tältä osin valvontaviranomaisen hyväksymään poikkeusmenettelyyn turvautuminen on ollut tarpeen sen vuoksi, että HG1-allasta ei ole suljettu ympäristöluvan edellyttämällä tavalla.

Asiassa on lisäksi selvitetty, että pasta-alueen rakentamis- ja ylläpitotöissä on valituksenalaisen päätöksen antamishetkellä ollut puutteita. Muun ohella pasta-alueen patojen rakentaminen edellä mainitun lupamääräyksen 23a mukaisesti on ollut kesken ja osalla aluetta ei ole ollut lupamääräysten 24 ja 25 mukaisesti tiivistettyä turvepohjaista pohjarakennetta. Pasta-aluetta koskevista toimenpiteistä on huomautettu valvontaviranomaisen tarkastuspöytäkirjoissa

ainakin 9.10.2020 lähtien, minkä lisäksi ELY-keskus on kehottanut toimenpiteisiin ainakin 9.2.2022 päivätyssä kehotuskirjeessä.

Aluehallintovirasto on perustellut valituksenalaista ratkaisuaan HG1-altaan sulkemisen ja pasta-alueen toimenpiteiden laiminlyönnin osalta kaivostoiminnan suurella ympäristöä muokkaavalla vaikutuksella ja sillä, että kaivannaisjätteet ja kaivosalueella käsiteltävät kemikaalit sisältävät useita ympäristölle erittäin haitallisia aineita. Perustelujen mukaan lupamääräysten rikkominen on ollut omiaan aiheuttamaan luvan myöntämisen edellytysten vastaisia seurauksia, kuten maaperän ja pohjaveden pilaantumista. Aluehallintovirasto on lausunnossaan todennut, että sulkematta olevan HG1-altaan rikastushiekan päälle kertyy jatkuvasti vettä. Tämä voi aiheuttaa vesienhallinnan suhteen ympäristönsuojelullisia ja patoturvallisuuden vaarantumista koskevia ongelmia. Lisäksi lausunnossa on todettu, että pasta-alueen patojen ja pohjarakenteiden keskeneräisyys aiheuttaa pitkittyessään konkreettista ympäristön pilaantumisen vaaraa, joka liittyy vesienhallintaan.

Laiva Gold Oy on valituksessaan katsonut, etteivät kyseiset laiminlyönnit ja toimenpiteiden viivästyminen muodosta ympäristönsuojelulain 93 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua riskiä ympäristön pilaantumisesta. Yhtiö on vedonnut tarkoitussidonnaisuus- ja suhteellisuusperiaatteisiin ja katsonut menettelyn sekä siitä seuraavan riskin edellyttävän olennaisuutta ja oikeusseuraamuksen tarkoituksenmukaisuutta. Lisäksi yhtiö on valituksessaan ja vastaselityksessään esittänyt selvitystä siitä, että laiminlyöntejä on korjattu aluehallintoviraston käsittelyn aikana ja valituksenalaisen päätöksen antamisen jälkeen.

Hallinto-oikeus toteaa, että luvan peruuttamista koskevan asian hallintokäsittelyn aikana muuttuneille olosuhteille voidaan lupaviranomaisessa antaa merkitystä peruuttamisen edellytyksiä arvioitaessa. Sen sijaan yksinomaan sille seikalle, että toiminnanharjoittaja ilmoittaa toteuttaneensa lupamääräysten mukaisia toimenpiteitä valituksenalaisen päätöksen antamisen jälkeen, ei voida antaa ratkaisevaa merkitystä lainkäyttöasian arvioinnissa. Ympäristönsuojelulain mukainen lähtökohta on, että luvan haltija noudattaa toiminnalle ympäristöluvassa asetettuja velvoitteita koko niiden voimassaolon ajan ja lain 94 §:ssä säädetyiltä osin myös toiminnan päätyttyä.

Hallinto-oikeus toteaa, että lupamääräykset annetaan ympäristönsuojelulain 49 §:n mukaisten luvanmyöntämisedellytysten täyttymiseksi ja toiminnasta ennalta arvioiden aiheutuvien ympäristövaikutusten ehkäisemiseksi ja rajoittamiseksi. Määräykset asetetaan aina tapauskohtaisesti tarpeen mukaan ottaen huomioon ympäristönsuojelulain 52 §:n 3 momentissa mainitut seikat, kuten toiminnan luonne, sen alueen ominaisuudet, jolla toiminnan vaikutus ilmenee, toiminnan vaikutus ympäristöön kokonaisuutena, ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi tarkoitettujen toimien merkitys ympäristön kokonaisuuden kannalta sekä tekniset ja taloudelliset mahdollisuudet toteuttaa nämä toimet. Ympäristöluvassa lupamääräysten vastaiseen toimintaan sisältyy lähtökohtaisesti riski niiden perusteena olevien haitallisten vaikutusten ja näin ollen luvanmyöntämisedellytysten vastaisten seurausten aiheutumisesta.

Ympäristönsuojelulain 49 §:n 3 kohdan mukaan luvan myöntämisedellytyksenä on muun ohella, ettei toiminnasta aiheudu lain 16 ja 17 §:ssä säädettyjen maaperän ja pohjaveden pilaamiskieltojen vastaisia seurauksia. Ottaen huomioon ympäristöluvista rikastushiekan ominaisuuksista, sen käsittelystä, varastoinnista ja alueiden sulkemistoimenpiteistä esitetty sekä lupamääräykset perusteluineen hallinto-oikeus katsoo, että kyseessä on ollut kaivostoiminnan keskeisten haitallisten ympäristövaikutusten ehkäisemiseksi annettujen lupamääräysten laiminlyönti ja siten olennainen rikkomus. Valvontatoimenpiteistä esitetyn selvityksen perusteella kyseessä olevat lupamääräysten rikkomiset ovat olleet toistuvia ja huomattavan pitkäkestoisia, eivätkä valvontaviranomaisen huomautukset ole johtaneet näiden toiminnassa todettujen olennaisimpien laiminlyöntien merkitykselliseen korjaamiseen luvan peruuttamishakemuksen hallintokäsittelynkään aikana.

Laiva Gold Oy on valituksessaan edelleen vedonnut siihen, että pääosa laiminlyönneistä on tapahtunut kaivoksen edellisten omistajien toiminnan aikana, jolloin niiden seuraamuksia tai väitteitä laiminlyöntien pitkäkestoisuudesta ei tule kohdistaa valittajaan. Kaivostoiminnan omistajuus on vaihtunut osakekaupalla, jolloin omistajuus ja määräysvalta ovat vaihtuneet ilman, että muodollinen entiteetti muuttuu.

ELY-keskus on vastineessaan todennut, että hakemuksessa esitetyllä aikavälillä kaivoksen toiminnanharjoittaja on toiminut kaiken aikaa samalla yritystunnuksella, vaikka yrityksen nimi on vaihtunut omistusmuutosten myötä useaan kertaan. Kyseessä on ollut saman ympäristöluvan alainen toiminta, jonka kaikki ympäristövastuut ovat yrityskaupoissa siirtyneet uudelle omistajalle.

Hallinto-oikeus toteaa, että ympäristönsuojelulainsäädäntöön ja ympäristölupaan perustuvat julkisoikeudelliset velvoitteet ja vastuut kohdistuvat lähtökohtaisesti toiminnanharjoittajaan. Kuten Laiva Gold Oy on valituksessaan esittänyt, tosiasiaassa ympäristönsuojelulain 5 §:n 1 momentin 8 kohdassa tarkoitettu toimintaa harjoittava oikeushenkilö on pysynyt osakekaupassa samana. Laiva Gold Oy:llä on valituksenalaisen päätöksen perusteluissa esitetyllä tavalla aluehallintoviraston myöntämät lisäajat huomioon ottaen ollut aikaa täyttää ympäristöluvassa asetetut velvoitteet myös yhtiön omistussuhteissa tapahtuneiden muutosten jälkeen. Näin ollen näille muutoksille ei tule antaa ratkaisevaa merkitystä asian arvioinnissa.

Aluehallintovirasto on päätöksensä perusteena katsonut, että yhtiö on rikkonut ympäristölupapäätöksen numero 80/2019 lupamääräystä 54 jättäessään päivittämättä kaivoksen jätehuolto- ja sulkemissuunnitelman ELY-keskuksen useista kehotuksista huolimatta. Päätöksessä on edelleen katsottu, että toiminnanharjoittaja on rikkonut ympäristölupapäätöksen numero 80/2019 lupamääräystä 23 a laiminlyödessään jatkuvatoimisen seurantajärjestelmän kunnossapidon sekä ympäristöluvan 84/09/2 lupamääräystä 62 laiminlyödessään kaivoksen tarkkailua.

Laiva Gold Oy on 20.12.2023 toimittanut kaivoksen jätehuolto- ja sulkemissuunnitelman aluehallintovirastolle. Seurantajärjestelmä on päätöksen tekohetkellä ollut toiminnassa, eikä tarkkailua koskevista puutteista ole esitetty tarkempaa selvitystä. Aluehallintoviraston päätöksen perusteluissa on ELY-keskuksen hakemuksessaan esittämien muiden lupamääräysten rikkomusten osalta jo todettu, että toiminnanharjoittaja on asian vireilläoloaikana korjannut kyseiset puutteet. Hallinto-oikeus katsoo, kuten aluehallintovirasto perusteluissaan, että toiminnan taloudellinen kannattamattomuus tai toiminnanharjoittajan taloudellinen tilanne eivät ole ympäristönsuojelulain 93 §:n 1 momentissa mainittuja luvan peruuttamisen perusteita. Toisin kuin aluehallintovirasto, hallinto-oikeus toteaa kuitenkin, että kyseinen lainkohta ei mahdollista yhtiön taloudellisen tilanteen huomioon ottamista osana ympäristöluvan peruuttamisen edellytysten arviointia edes välillisesti.

Johtopäätös

Edellä mainituin perustein Pohjois-Suomen aluehallintovirasto on voinut ympäristönsuojelulain 93 §:n 1 momentin 2 kohdan nojalla peruuttaa Laivakankaan Raahen kultakaivoksen ympäristöluvat, joiden haltija on Laiva Gold Oy, HG1-altaan sulkemista ja pasta-alueen rakenteita ja ylläpitoa koskevien lupamääräysten rikkomisesta esitetyin perustein. Laiminlyöntien vakavuus ja pitkäkestoisuus huomioon ottaen ratkaisun ei tältä osin voida myöskään katsoa olevan suhteellisuuden ja tarkoitussidonnaisuuden periaatteiden vastainen.

ELY-keskuksen valitus

Peruutettavan ympäristöluvan lupamääräysten noudattaminen

Ympäristönsuojelulain 94 §:n 1 momentin mukaan luvanvaraisen toiminnan päätyttyä toimintaa harjoittanut vastaa edelleen lupamääräysten tai valtioneuvoston asetuksella säädetyn yksilöidyn velvoitteen mukaisesti tarvittavista toimista pilaantumisen ehkäisemiseksi, samoin kuin toiminnan vaikutusten selvittämisestä ja tarkkailusta.

Ympäristönsuojelulain esitöissä (HE 214/2013 vp, s. 128) viitataan lain 94 §:n soveltamisen osalta aiemmin voimassa olleen ympäristönsuojelulain (86/2000) 90 §:ään. Aiemmin voimassa olleen ympäristönsuojelulain esitöissä (HE 89/1999 vp, s. 89) on todettu, että 90 §:n 1 momentin mukaan luvanvaraista toimintaa harjoittanut vastaisi luvan mukaisesti pilaantumisen ehkäisystä, toiminnan vaikutusten selvittämisestä ja tarkkailusta sen jälkeen, kun toiminta on lakannut. Määräyksiä tulisi noudattaa niin kauan kuin pilaantumista tai sen vaaraa voi edelleen aiheutua. Viranomaisen tekemä päätös luvan raukeamisesta ei poistaisi velvollisuutta noudattaa määräyksiä. Pykälää sovellettaisiin myös sellaisiin tilanteisiin, joissa toiminta lakkautetaan viranomaisen päätöksellä.

Edellä mainituin perustein hallinto-oikeus toteaa, että luvanhaltija vastaa myös luvan peruuttamisen jälkeen lupamääräysten velvoitteiden mukaisista

tarvittavista toimista. Peruuttamispäätöksen kohteena olevissa luvissa on annettu määräykset toiminnasta aiheutuvan pilaantumisen ehkäisemisestä ja toiminnan päättymisen jälkeen tarvittavista toimista. Näin ollen valituksenalaisen päätöksen muuttamiselle tai asian palauttamiselle lupaviranomaiselle uudelleen käsiteltäväksi tältä osin ei ole tarvetta.

Vakuuksien voimassaoloa koskeva määräys

Ympäristönsuojelulain 61 a §:n 1 momentin mukaan vakuuden on oltava voimassa yhtäjaksoisesti tai määrävälein uusittuna vähintään kolme kuukautta vakuuden kattamien toimien suorittamisesta ja niiden ilmoittamisesta valvontaviranomaiselle. Saman pykälän 2 momentin mukaan lupaviranomaisen on hakemuksesta vapautettava vakuus, kun toiminnanharjoittaja on täyttänyt velvoitteensa. Vakuus voidaan vapauttaa myös osittain. Luvan raukeamista ja toiminnan lopettamista koskevassa päätöksessä voidaan määrätä, että valvontaviranomainen voi vapauttaa vakuuden, kun toiminnanharjoittaja on täyttänyt velvoitteensa.

Aluehallintovirasto on lausunnossaan todennut, että se ei ole valituksenalaisella päätöksellään vapauttanut vakuutta. Aluehallintovirasto on antanut jatkotoimenpiteitä koskevan määräyksen, jossa toiminnanharjoittaja on veloitettu toimittamaan kaivoksen lopettamista koskeva hakemus määräajassa aluehallintovirastolle ja sen liitteenä päivitetty vakuuslaskelma. Aluehallintoviraston näkemyksen mukaan valituksenalaisessa päätöksessä ei ole ollut tarpeen antaa muita määräyksiä vakuudesta. Laiva Gold Oy on pitänyt vastineessaan aluehallintoviraston esittämää perusteltuna.

Edellä mainituin perustein hallinto-oikeus toteaa, että vakuudet ovat jääneet voimaan ympäristölupien peruuttamisesta huolimatta. Hallinto-oikeus katsoo, että valituksenalaisessa päätöksessä on annettu riittävät vakuutta koskevat määräykset. Kun vakuuden vapauttamisesta ei ole ympäristönsuojelulain 61 a §:n nojalla määrätty valituksenalaisessa päätöksessä toisin, on toiminnanharjoittajan lähtökohtaisesti tehtävä vakuuden vapauttamista koskeva hakemus lupaviranomaiselle ennen kuin vakuus voidaan vapauttaa. Näin ollen valituksenalaisessa päätöksessä ei ole ollut tarpeen antaa enempää vakuuden voimassaoloa tai vapauttamista koskevia määräyksiä tai palauttaa asiaa lupaviranomaiselle uudelleen käsiteltäväksi.

2. Oikeudenkäyntikulut

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 95 §:n 1 momentin mukaan oikeudenkäynnin osapuoli on velvollinen korvaamaan toisen osapuolen oikeudenkäyntikulut kokonaan tai osaksi, jos erityisesti asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen on kohtuutonta, että tämä joutuu itse vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan. Saan pykälän 2 momentin mukaan korvausvelvollisuuden kohtuullisuutta arvioitaessa voidaan lisäksi ottaa huomioon asian oikeudellinen epäselvyys, osapuolten toiminta ja asian merkitys asianosaiselle.

Kun otetaan huomioon asian luonne ja lopputulos sekä edellä oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 95 §:ssä säädetty, ei ole kohtuutonta, että Laiva Gold Oy joutuu itse vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan.

Julkinen kuulutus

Päätös on annettu julkisella kuulutuksella.

Päätöksestä ilmoittaminen

Raahen kaupunginhallituksen on viipymättä julkaistava tieto tätä päätöstä koskevasta kuulutuksesta kuntalain 108 §:n mukaisesti. Tiedon kuulutuksen julkaisemisesta tulee olla nähtävillä vähintään sen ajan, jonka kuluessa päätökseen saa hakea muutosta.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista eli viimeistään **8.6.2026**.

Valitusosoitus on liitteenä HallJK (04.26).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet lainoppineet hallinto-oikeustuomarit Kirsi Stark ja Maria Vapaavuori sekä luonnontieteiden alan hallinto-oikeustuomari Juha Väisänen. Asian on esitellyt Maria Vapaavuori.

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu hallinto-oikeuden asianhallintajärjestelmässä.

Jakelu

Päätös ja maksu	Lupa- ja valvontavirasto / valvontaviranomainen (Pohjois-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus), maksutta Laiva Gold Oy, oikeudenkäyntimaksu 310 euroa prosessiosoite: AA, VT [REDACTED] Waselius Asianajotoimisto Oy (<i>Oikaisuvaatimusohje ilmenee hallinto-oikeuden päätöksen oikeudenkäyntimaksua koskevasta liitteestä.</i>)
Jäljennös maksutta	Lupa- ja valvontavirasto/ lupaviranomainen Lupa- ja valvontavirasto/ yleisen edun valvontayksikkö [REDACTED] Raahen kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen Raahen kaupungin terveydensuojeluviranomainen Raahen kaupunginhallitus Lapin elinvoimakeskus / kalatalousviranomainen Lapin elinvoimakeskus / patoturvallisuusviranomainen Pohjois-Pohjanmaan pelastuslaitos Turvallisuus- ja kemikaalivirasto Väylävirasto Suomen ympäristökeskus

Tuomioistuimen yhteystiedot

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
Puh.: 029 56 42780

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/>

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla
<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/>

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Hallinto-oikeuden päätös on annettu julkisella kuulutuksella. Päätös on julkaistu hallinto-oikeuden verkkosivuilla päivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista, sitä päivää lukuun ottamatta.

Valituksen sisältö

- Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava
- valittajan nimi, postiosoite ja muut yhteystiedot mukaan lukien sähköinen tai muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
 - soveltuvalla tavalla valittajan henkilötunnus tai yritys- ja yhteisötunnus
 - päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
 - peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
 - miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
 - vaatimusten perustelut
 - mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos valituksen toimittaa sähköisenä asiakirjana, sen on saavuttava korkeimmalle hallinto-oikeudelle valitusajan viimeisen päivän aikana. Muulla tavoin toimitetun valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite: Korkein hallinto-oikeus
PL 180, 00131 Helsinki

Sähköposti: korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi

Käyntiosoite: Fabianinkatu 15, 00130 Helsinki

Puhelin: 029 56 40200

Faksi: 029 56 40382

Aukioloaika: arkipäivisin klo 8.00–16.15

Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:

<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/>